

piemērojamo pievienotās vērtības nodokļa likmi, transportlīdzekļa novietošana autostāvvietā "ārpus lidostas" un minētā transportlīdzekļa pasažieru pārvadāšana no šīs autostāvvietas uz attiecīgās lidostas terminālu tādos apstākļos, kādi ir aplūkojami pamatlietā, ir jāuzskata par vienotu kompleksu pakalpojumu, kurā autostāvvietas pakalpojums ir dominējošs.

(¹) OV C 145, 14.05.2011.

Tiesas 2011. gada 29. novembra rīkojums — Evropaīki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Eiropas Komisija

(Lieta C-235/11 P) (¹)

(Apelācija — Reglamenta 119. pants — Publisko iepirkumu līgumi, kurus noslēdz Savienības iestādes savām vajadzībām — Uzaicinājums iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā par IT pakalpojumu sniegšanu un palīdzību lietotājiem saistībā ar Kopienų emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu (CITL un CR) — Piedāvājuma noraidījums — Pienākums norādīt pamatojumu — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Acīmredzami nepieņemama un acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2012/C 109/08)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Evropaīki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (pārstāvji — N. Korogiannakis un M. Dermizakis, dīkigori)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvis — D. Calciu)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2011. gada 3. marta spriedumu lietā T-589/08 Evropaīki Dynamiki/Komisija, ar ko ir noraidīta prasība, pirmkārt, atcelt Komisijas 2008. gada 13. oktobra lēmumu noraidīt apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvājumu uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā DG ENV.C2/FRA/2008/0017 par pamatlīguma noslēgšanu IT (Informācijas tehnoloģiju) pakalpojumu sniegšanai un palīdzību Kopienų emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas — CITL/CR [Kopienų neatkarīgais darījumu žurnāls (CITL) un Kopienų reģistrs (CR)] (OV 2008/S72-096229) lietotājiem, kā arī atcelt lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu citam pretendētam un, otrkārt, atliedzināt zaudējumus

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Evropaīki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 211, 16.07.2011.

Tiesas (sestā palāta) 2011. gada 9. decembra rīkojums (Tribunal de première instance de Liège (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Auditeur du travail/Yangwei SPRL

(Lieta C-349/11) (¹)

(Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Direktīva 97/81/EK — Administratīvi šķēršļi, kas spēj ierobežot nepilna darba laika darba iespējas — Darba līgumu un darba laika norāžu obligāta izziņošana un glabāšana)

(2012/C 109/09)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Liège

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Auditeur du travail

Apsūdzētā: Yangwei SPRL

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal de première instance de Liège — Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/81/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par nepilna darba laika darbu (OV L 14, 9. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 5. nod., 3. sēj., 267. lpp.) interpretācija — Tāda valsts tiesiskā regulējuma pieļaujamība, kurā no darba devēja tiek prasīts dokumentēt atkāpes no darba laika, kā arī glabāt un izziņot nepilnu darba laiku strādājošo darbinieku darba līgumus un darba laikus — Administratīvi šķēršļi, kas spēj ierobežot nepilna darba laika darba iespējas

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/81/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par nepilna darba laika darbu pielikumā esošā Pamatnolīguma par nepilna darba laika darbu 4. klauzula ir jāinterpretē tādejādi, ka tai nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā darba devējiem ir noteikts pienākums glabāt un izziņot nepilnu darba laiku strādājošo darbinieku darba līgumus un darba laiku, ja ir pierādīts, ka šā tiesiskā regulējuma dēļ attieksme pret šiem pēdējiem nav nelabvēlīgāka par attieksmi pret līdzīgā situācijā esošiem pilnu darba laiku strādājošajiem, vai ja šādas atšķirīgas attieksmes esamības gadījumā ir pierādīts, ka tā ir pamatota ar objektīviem iemesliem un nepārsniedz izvirzīto mērķu sasniegšanai vajadzīgo. Iesniedzējtiesas ziņā ir veikt vajadzīgās faktiskās un juridiskās pārbaudes, tostarp ņemot vērā piemērojamās valsts tiesības, lai noskaidrotu, vai tās izskatāmajā lietā tā tas ir.